

Kruimeldief

De Mens

We zijn niet meer dan
Opwaaiend stof
We kunnen niet veel
Proberen toch
Iets te bereiken
Iets te zijn, en ik
Ik ben een kruimeldief
Ik heb haar kruimels lief
Als ze me terugvindt
Langs de weg
Poetst ze me op met
Wat ze zegt
Ze kan me krijgen
Ze heeft me al, en ik
Ik ben een kruimeldief
Ik heb haar kruimels lief
Ik zie haar duivels graag
Ze trekt haar nieuwe laarzen aan
Alles heeft zijn plaats
Ik ga naast de tafel staan